

сега помна, Стана дойде у назе. *З. 35* Индже войвода е былъ высокъ, хубавецъ и юнакъ человекъ, родомъ отъ Сливенъ, по свидѣтельству на нѣкои си старцы, кои го повнѣтъ. *Гн. 282* Той твърдѣ добръ повнѣше, што бѣ порѣчалъ вчера. *Тб. 11*. **Помнене** *с. с.* Едно съ помненіе, друго съ мысленіе. *Л. Д. 1873 р. 221*. Обаче царятъ ма задлъжи да приѣма единъ подарѣкъ за вѣчно, помнѣніе на голѣмото дарничество на неговото царство. *Х. II, 91*.

Помогнѣ Поможамъ (*Макед.*) *м. св.* **Помагамъ Поможвамъ** *м. дл.* помогу, помогаю: Не дѣй ме, либе, напуща... Но си земи, либе ле, Хубава Тойка Тодора, На конлук да ми помогне. *Д. 45, 8. 12—14*. Не седи, либе, та гледай; На кому-годе поможи, Кой-годе да си надвие. *М. 161*. Како бога помолила, Така Господъ ѣ помоголъ. *М. 627*. И я можамъ и конъ можить, кога Господъ не поможвить. *М. р. 530. (посл.)*. Помогвахмы ви, ако не знахмы, кон сте и съ кои имате бой. *Сб. 14*. Богъ казва: Помогнѣ си самъ, та да ти помогнѣ и азъ. *Ч. 131*. Ала само съ чыталища все още не е свръшено помогнѣто на цѣлыа народъ. *Л. Д. 1869 р. 300*. **Бѣже помози** *говорятъ, принимаясь за какое либо дѣло*. **Помози Богъ Помага Богъ** *привѣтствіе работающимъ* Богъ помочь: Помози Боже! Казвать когато начинатъ нѣщо да работатъ. *Кн. 111*. Занятому работой нужно сказать: Помага Богъ! *пѣм:* Мага Бок(г)ъ! *ib. 161*. Помози богъ Троянко девойко! Ако богъ да, кан ке ми 'одишь? *М. 38*. „Помози богъ царе Костадине“—Дай богъ добро, Гюргине девойко! *М. 550*.

Помолѣтвамъ *м. св.* попрошу: Како нѣ сестра загубише, Како що ве сестра помолѣтва, Така и клетва вамъ да сѣ фатить. *М. 55 р. 73*.

Помолѣж *м. св.* попрошу: Помолѣ го да му займе нѣкое хылядо за да си оттвори дюкянъ. *Л. Д. 1873 р. 218*. **Помолѣж са** *нѣкому* *Д*==помолѣж: Нѣщо щѣ да ти са помолѣж, Дано ми молба промине. *Д. 17, 88—89*. Молба щѣ ви са помолѣж. *ib. 23, 50*. Що отиде сиромашецъ, Сестрѣ ѣ се помолѣеть: „Дай ми, сестро, бутель жито“. *М. 257*. (2) *помолѣсь, молюсь* Богу: Дочула го гиздава дѣвойка Со слѣзи се Богу помолѣла Лелѣ Бѣже. *Д. 38, 17—18*. Робенсынъ всякога навъкнуваше да ся помолва когато закачеше нѣкоя работа. *Р. А. 59*. Като та видя, Стояне, На мѣстото си оставамъ И си се Богу помолвамъ: Вори ми вори, Стояне, Да сѣнешъ бѣла пшеница. *Мом. Сѣла. 47*.

Поморница *с. ж. эпитетъ* чумы:—Туку биеть чума поморница На день биеть двесте триста мина. *М. 236*.

Поморѣнче *с. с. прозвище*: Митре Поморѣнче. *М. 184; ib. 88*.

Поморѣж *м. св.* поморю, уморю: Туку ми ѣ таа царна чума; Що удрила, 'се ми поморила. Не ми биеть староно и младо. 'Тук' ми биеть